Lietas Nr. C 29 4823 14

Lietvedības Nr. C 4823-14/24

2014.gads

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 28.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese I.Ušakova

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ prasības pieteikumu maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 21.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemts /pers. A/ (prasītāja) maza apmēra prasības pieteikums pret /pers. B/ (atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu

Prasībā norādīts, ka atbildētājs ir prasītājas meitas tēvs, bet meitu prasītāja uztur viena, jo atbildētājs atrodas cietumā. Prasītājai ir grūti vienai uzturēt meitu un ir vajadzīga tēva palīdzība. Apstāklis, ka atbildētājs atrodas cietumā, neatbrīvo viņu no pienākuma palīdzēt uzturēt bērnu.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja līdzekļu prasītājas labā 2013.gada 19.septembrī dzimušās meitas /pers. C/ uzturam 80 *euro* ik mēnesi, bet ne mazāk kā 25 % no valstī noteiktās minimālās algas, bet no 2020.gada 19.septembra, ne mazāk kā 30 % no minimālās algas, līdz meitas pilngadībai.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179. pantu un 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

[2] 2014.gada 19.februārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka atzīst prasību pilnā apmērā, bet lūdz atbrīvot no tiesas izdevumiem.

[3] Prasītāja un atbildētājs, lūguši izskatīt lietu, nerīkojot tiesas sēdi. Par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots 2014.gada 21.februārī.

Atbilstoši Civilprocesa likuma $30.^3$nodaļā noteiktajai kārtībai civillieta tiek izskatīta rakstveida procesā, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar prasības pieteikumu maza apmēra prasībā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[4.1] /pers. C/, dzimušas /datums/, vecāki ir atbildētājs un prasītāja (lietas lapa 8).

No ierakstiem Personu datu pārlūkā tiesa secina, ka /pers. C/ deklarētā dzīves vieta ir /adrese/, kas ir arī prasītājas deklarētā dzīvesvietas adrese.

Prasītāja, iesniedzot prasību, lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus meitas uzturam 80 *euro* apmērā katru mēnesi, bet ne mazāk no valstī noteiktās minimālās algas, līdz meitas pilngadībai. Prasītāja norādījusi, ka atbildētājs bērna uzturēšanā nepiedalās, jo atrodas cietumā.

Paskaidrojumos atbildētājs prasību atzinis pilnā apmērā.

Civilprocesa likuma 193.panta piektā daļa noteic, ka, ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

[4.2] Civillikuma 177.panta pirmā, otrā, trešā un ceturtā daļa noteic, ka vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Rūpes par bērnu nozīmē arī bērnu uzturēt – nodrošināt ar ēdienu, apģērbu, mājokli, veselības aprūpi, bērnu kopt, izglītot un audzināt, nodrošinot garīgo un fizisko attīstību, pēc iespējas ievērojot bērna individualitāti, spējas un intereses, sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam.

Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats sevi var apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Civillikuma 179.panta piektā daļa noteic, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā:

2.1. katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas;

2.2. katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2013.gada 27.augusta Ministru kabineta noteikumiem Nr.665„ Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" noteic, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 320 *euro*.

Minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kas jānodrošina katram no vecākiem bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai- 25 % no 320 *euro* jeb 80 *euro* mēnesī.

Šobrīd/pers. C/ ir 7 mēnešus veca, un minimālais uzturlīdzekļu apmērs, kas jānodrošina atbildētājam meitas uzturam ik mēnesi 80 *euro* (25 % no 320 *euro*), bet no 2020.gada 19.septembra līdz meitas pilngadībai ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, neatkarīgi no viņa spējām, mantas stāvokļa un ienākumiem.

Ņemot vērā bērna intereses, tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļu apmērs nosakāms atbilstoši valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēram un ir nosakāms arī procentu izteiksmē, jo minimālās darba algas apmērs ir mainīgs, tādēļ, mainoties minimālās darba algas apmēram, bērns uzreiz varēs saņemt lielāku uzturlīdzekļu summu. Turklāt uzturlīdzekļu apmērs, kas noteikts procentos no Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas, dod iespēju precīzi noteikt uzturlīdzekļu summu *euro*.

[4.3] Uzturlīdzekļi, tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (*Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr. SKC-556)*, piedzenami no prasības iesniegšanas dienas tiesā - 2014.gada 21.janvāra, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju.

[4.4] Atbildētājs lūdzis atbrīvot viņu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3.punktam no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu.

Civilprocesa likuma 43. panta ceturtā daļa noteic, ka tiesa, ievērojot fiziskās personas mantisko stāvokli, pilnīgi vai daļēji var atbrīvot to no tiesas izdevumiem valsts ienākumos.

Ievērojot to, ka no lietas materiāliem redzams, ka atbildētājs šobrīd izcieš sodu Rīgas Centrālcietumā, algotu darbu nestrādā un tai pielīdzinātos maksājumus nesaņem, atbildētāja ienākumi ir ierobežoti, tiesa uzskata par pamatotu atbildētāju atbrīvot no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Ņemot vērā minēto, ka gan prasītāja, gan atbildētājs ir atbrīvoti no tiesas izdevumiem valsts ienākumos, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta ceturto daļu tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 190. - 193., 250. ^{25} un 250.^{27}pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam no 2014.gada 21.janvāra ik mēnesi 80 *euro (astoņdesmit euro)*, bet ne mazāk kā 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 2020.gada 19.septembra ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, līdz /pers. C/ pilngadībai.

Spriedums apelācijas kārtībā nav pārsūdzams.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2014.gada 28.marta, Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Ušakova